

МИТРОПОЛИТ АДРІАН (СТАРІНА ВАЛЕНТИН ЄГОРОВИЧ)

Випускник музично-педагогічного факультету (1973)

Митрополит Богородський УПЦ КП

Кандидат богослов'я

Народився 13 грудня 1943 р. у м. Дніпропетровську. Від природи був наділений гарним голо- сом. З 1961 до 1963 р. проходив військову службу у Ярославській області (Росія). У 1967 р. став випускником Дніпропетровського музичного училища.

Упродовж 1968–1973 рр. навчався в Київському педагогічному інституті ім. О. М. Горького на музично-педагогічному факультеті. У студентські роки В. Є. Старина був обраний старостою наукового музичного гуртка, на якому молодь вивчала життєвий і творчий шлях видатних композиторів українського середньовіччя XVII–XVIII ст., завдяки якому він дізнався про Максима Березовського — засновника українського поліфонічного хорового жанру, Артема Веделя (Ведельського) та інших церковно-хорових діячів. Незабутніми стали концертні поїздки Україною і виступи в акапельному хорі під керівництвом доцента інституту Віктора Іконника. Навіть курсова робота на третьому курсі була близька серцю Валентина Єгоровича. Він обрав тему з історії релігії, щоб захистити Господа Ісуса Христа перед атеїстами і безбожниками. Але незважаючи на покарання В. Є. Старини за цю тему, йому все ж таки дали можливість закінчити інститут.

У 1974 р., за рекомендацією архімандрита отця

Матфея (Мормиля), керівника двох хорів та ректора Духовної академії архієпископа Володимира (Сабодана), поїхав до Смоленської єпархії, де за кілька днів отримав дияконський сан, а через день і пресвітерський (іерейський).

Будучи іереєм, у 1982 р. закінчив Ленінградську духовну семінарію, а в 1988 р. — Московську духовну академію та захистив кандидатську дисертацію на тему «Церковний хоровий спів у Руській Православній Церкві за тисячолітній період її існування (X–XX ст.)». Під час навчання на останньому курсі академії в Свято-Троїцькій Сергієвій Лаврі прийняв чернечий постриг з іменем Адріан.

У 1989 р. за наказом митрополита Крутицького і Коломенського Ювеналія та за благословенням Патріарха Московського Пимена (Ізвекова) був призначений настоятелем Бого-явленського собору м. Ногінська Московської області (Росія) із возведенням в сан ігумена, а влітку 1990 р. піднесений до сану архімандрита.

Зі здобуттям нашою державою незалежності, архімандрит Адріан вирішив допомогти Українській Православній Церкві з Москви: у 1993 р. був прийнятий до юрисдикції Української Православної Церкви Київського Патріархату. З лютого 1994 р. — єпископ Дніпропетровський і Запорізький, правлячий архієрей Дніпропетровсько-Запорізькою та Богородською єпархіями. У жовтні 1995 р. після обрання Блаженнішого Митрополита Київського Філарета у сан Патріарха Київського і всієї Руси-України, єпископ Адріан був піднесений до сану архієпископа.

Після остаточного поділу Дніпропетровської єпархії у 2009 р. був призначений керуючим Криворізькою єпархією з титулом «Криворізький і Нікопольський». Упродовж 1995–2011 рр. був постійним членом Священного Синоду Української Православної Церкви Київського Патріархату. Нині Валентин Єгорович

Старина — митрополит Богородський Адріан. З 1998 р. є членом Комісії людських і громадських прав при Світовому Конгресі Українців (м. Торонто, Канада).

Митрополит Адріан займався відродженням храмів як в Україні, так і в Росії, допомагав нужденним. Ще під час перебування у Смоленській єпархії разом із єпископом Смоленським і Вяземським Феодосієм (Прощоком) відбудував Свято-

*Студент
В. Є. Старина —
випускник
Київського педагогічного
інституту*

*Студент В. Є. Старина —
душа колективу колядників*

Миколаївський храм у с. Миколо-Яровні, зокрема було проведено електрику, водяне опалення, поштукатурено стіни храму ззовні і всередині, піднято куполи та встановлено древній іконостас, привезений з Московської області. При храмі побудували кухню з їдальнею, невеликий готель та організували підсобне господарство.

У м. Ногінську за ініціативи та безпосередньої участі митрополита Адріана було відбудовано Богоявленський храм (батьківщина Патріарха Пимена), на його території зведено десять дво- і триповерхових будівель, в яких розташувалися православна, середня загальноосвітня гімназія (чоловіча і жіноча), ліцей мистецтв, бібліотека з читальним залом, безкоштовний медпункт, дві безкоштовні благодійні їдальні та велике підсобне господарство. Для підвезення обідів тим, хто не міг самотужки пересуватися, було придбано автомобіль. Таким чином, можливість здобувати загальноцерковну освіту отримали 360 гімназистів, їжею і теплом забезпечили тисячі ногінчан. Це була безкорислива допомога, продиктована покликом серця.

З великою теплою і вдячністю митрополит Адріан згадує альма-матер, майстерних та вимогливих викладачів, справжніх знавців своєї справи. Він щиро радіє за успіхи рідного вишу, пишається тим, що Київський педагогічний інститут ім. О. М. Горького піднявся на найвищий щабель свого розвитку — отримав почесне право називатися університетом на честь видатного українського історика, мислителя і педагога Михайла Петровича Драгоманова.

Вельмишановний митрополит згадує, як колись, ще у студентські часи, він крадькома бігав до собору помолитись, або ж побачити Патріаршого Екзарха України Російської Православної Церкви Московського Патріархату Митрополита Філарета (нині Патріарха УПЦ КП). Цей високоповажний чоловік зі спокійною та добродушною усмішкою на вустах, ніжним блиском в очах завжди надзвичайно вишукано входив до стін цієї святині, викликав у мирян велике захоплення та зацікавлені погляди.

Митрополит Адріан, тоді випускник Київського педагогічного інституту ім. О. М. Горького, молодий та енергійний парубок, вирішує зустрітись із духовним кумиром. Він насмілився потрапити до Патріарха Філарета на прийом, і був приємно вражений ставленням цієї загадкової особи — той не тільки погодився його прийняти, але й благословив на навчання у Московській Духовній Академії для отримання богословської освіти. Миколаївський

Іерей
Валентин Старина

педагогічний інститут, куди після навчання направили В. Є. Старину, не став перешкодою для здійснення давньої мрії — ступити на стежку священнослужителя.

Владика Філарет уважно дивився у щирі та усміхнені очі несподіваного гостя, бачив у них великий потенціал, безмежний океан юнацьких бажань; був надзвичайно досвідченою та розумною людиною, справжнім мудрецем. Патріарх дав цінну вказівку молодому Валентину Єгоровичу, що стала вирішальною у його житті, дала можливість стати великою людиною, кожен мить свого життя дякувати Богу за здобуті земні та духовні

блага. Він сказав, що В. Є. Старині — віруючій православної людині, Всевишній приготував шлях служителя церкви, що йому не слід їхати до Миколаєва, вступати до аспірантури Державної Академії педагогічних наук у Києві, тому що до Києва приїжджає новий перший секретар ЦК КП України В. В. Щербинський, а П. Ю. Шелеста знято за націоналізм. Ключовими стали такі слова визначного владика: «Ти будеш «товкти» не науку, а воду в ступі».

Згадуючи студентські роки, Валентин Єгорович дякує альма-матер за щасливі спогади про однокурсників і викладачів, за часи становлення його як особистості у стінах цього величного закладу освіти. Серед багатьох викладачів назавжди в пам'яті залишилась Мотрона Семенівна Кравченко з її неповторним викладанням педагогіки, з організованими нею різдвяними і новорічними святами, коли студенти ходили Києвом, виконували українські колядки і щедрівки, а також вітали письменників, поетів та інших відомих людей Києва, а в кінці святкування вітали родину Мотрони Семенівни у неї вдома.

Митрополит Адріан нині несе до людей Слово Боже. Його діяльність поширена у Москві, Московській області та в інших регіонах Російської Федерації. Його ім'я знають серед української діаспори в Канаді, США, Австралії, Західній Європі та Південній Америці.

За значний особистий внесок у соціально-економічний, культурний розвиток Української держави, розвиток духовності в Україні, багаторічну плідну церковну діяльність, вагомі трудові досягнення він нагороджений державним орденом «За заслуги» III (2007) та II (2008) ступенів. Удостоєний вищих церковних нагород Української Православної Церкви Київського Патріархату: орденів святого Архистратига Божого Михаїла, святого рівноапостольного князя Володимира III ступеня, Юрія Переможця та Святителя Миколая.

Панахида на площі ім. Т. Г. Шевченка у м. Львові. Виступає Президент Світового конгресу Українців Є. Я. Чолій